

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5311204947
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5311204947.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej v právnom spore žalobcu: R. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. č. XXXX proti žalovaným: 1a/ U. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. č. XXX, 1b/ R. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., ul. Y. č. XXXX, 1c/ R. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. č. XXX (žalovaný 1/ až 1c/ ako právni nástupcovia po neb. R. Z., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom T. č. XXX), 2/ K. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. W. V. č. XXX, 3/ E. Q., rod. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. C. č. XXX, 4/ X. U., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. č. XXXX, 5/ U. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. - Q., ul. U. č. XXX/X, Česká republika, 6/ Y. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. - L. Y., ul. Q. č. XX, 7a/ U. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. W. V. č. XXX, 7b/ L. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX Y. L. XX, Švajčiarska konfederácia, 7c/ W. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX S. Y. č. XX, Švajčiarska konfederácia, žalovaní 7b/ a 7c/ zastúpený splnomocneným zástupcom Marko & Overton-Fox, s.r.o., so sídlom Bratislava, ul. Karpatská č. 18, IČO: 47 246 936, (žalovaní 7a/ - 7c/ ako právni nástupcovia po M. U., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom U. W. V. č. XXX), 8/ E. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XXXX, 9/ L. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. č. XXX, 10/ E. T., rod. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. č. XXXX, 11/ U. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. C. č. XXX, 12a/ Y. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., ul. A. F. č. XXXX/XX, 12b/ R. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. č. XXX-G, 12c/ H. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., ul. U. č. XXX/XX (žalovaní 12a/ - 12c/ ako právni nástupcovia po E. C., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom U. W. V. č. XXXX), 13/ X. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. C. č. XXX, 14/ E. V., rod. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. W. V. č. XXX, 15/ MUDr. U. L., bytom S., ul. I. č. XXX, 16/ Mgr. V. Z., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. č. XXXX, 17/ Y. U., rod. Q., nar. 02.XX.XXXX, bytom U. W. V. č. XXX, 18/ R. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. W. V., R. č. XXX (právny nástupca po R. A., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom U. W. V. č. XXX), 19/ E. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. č. XXX, 20a/ R. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. V. č. XXX, 20b/E. U., rod. R., nar. 04.XX.XXXX, bytom W. V. č. XXX, 20c/ Y. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. V. č. XXX, 20d/ J. S., rod. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. W. V. č. XXX (právni nástupcovia po neb. U. U., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom W. V. č. XXX), 22/ Ing. Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. - L., ul. V. č. XXXX/X, 23/ I. V., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., A. Y. č. XXX/XX, 24/ Y. L., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., ul. S. č. XXXX, Česká republika, 25/ I. U., rod. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., ul. V. č. XX, 26/ Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., ul. F. č. XX, žalovaní 23/, 24/, 25/ a 26/ zastúpený splnomocneným zástupcom Ing. Y. S., bytom A., ul. T. č. XXXX/XX, 27/ V. Q., rod. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. - A., ul. J. č. XXX/XX, 28/ Mgr. T. V., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., ul. I. č. XXXX, Česká republika, zastúpená splnomocneným zástupcom Ing. Y. S., bytom A., ul. T. č. 1XXX/XX, 29/ I. T., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. W. V. č. XXX, 30/ E. M., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. C. č. XXX, 31/ E. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. č. XXXX, 32/ T. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. č. XXX, 33/ H. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., ul. J. č. XX (právny nástupca po neb. Y. S., rod. Q., nar. nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom V., ul. J. č. 27), 34/ Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., ul. V. č. XXX/X, 35/ Mgr. Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. - A., ul. K. č. XXX/X, 36/ R. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., ul. I. č. XXXX/X, 37/ JUDr. X. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., W. M. č. XXXX/XX, 39/ MUDr. C. R., rod. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. - F., ul. I. č. XXXX/X, 40/ Ing. C. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., ul. R. U. č. XX, 41/ Mag. H. Q., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom A-XXXX U., J. č. XX/XXX/X, Rakúsko, 42/ U. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., ul. Q. č. XXX/XX, 43/ T. U., na neznámom mieste, 44/ E. Y., na neznámom mieste, 45/ U. L., na neznámom mieste, 46/ U. T., na neznámom mieste, 47/ E. N., na neznámom mieste, 48/ Y. A., na neznámom mieste, 49/ U. T.,

na neznámom mieste, 50/ E. A., na neznámom mieste, 51/ M. U., na neznámom mieste, 52/ E. A., na neznámom mieste, 53/ F. A., na neznámom mieste, žalovaní 43/ až 53/ zastúpení Slovenský pozemkový fond, so sídlom Bratislava, ul. Búdkova č. 36, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 11C/111/2011-417 zo dňa 30. novembra 2017, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žalovaným 1b/, 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7a/, 8/, 9/, 12a/, 12b/, 12c/, 14/, 15/, 16/, 17/, 18/, 19/, 20a/, 20b/, 20c/, 20d/, 22/, 23/, 24/, 25/, 26/, 27/, 28/, 29/, 30/, 31/, 32/, 33/, 34/, 35/, 36/, 37/, 39/, 40/, 41/, 42/, 43/, 44/, 45/, 46/, 47/, 48/, 49/, 50/, 51/, 52/, 53/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Žalovaní 1a/, 1c/, 7b/, 7c/, 10/, 11/, 13/ majú voči žalobcovi nárok na náhradu odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 11C/111/2011-417 zo dňa 30.11.2017 rozhodol, že žalobu, aby súd určil, že žalobca je výlučným vlastníkom parcely CKN 6700/7 - lesný pozemok o výmere 14920 m², vytvorený geometrickým plánom č. 2/2009 - Bc. L. zo dňa 11.11.2009 z parcely EKN 11104-TTP o výmere 53136 m², zapísanej na LV XXXX, kat. úz. U. W. V., zamietá (výrok I.). Žalovaným náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznáva (výrok II.).

Súd v rámci skutkového a právneho vyhodnotenia sporu citoval ust. § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 137 písm. c/ zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ a rozhodnutie 911/1932 Úradnej zbierky rozhodnutí bývalého Najvyššieho súdu Československej republiky v zbierke IV (ďalej len „rozhodnutie 911/1932“) podľa ktorého u niektorých nehnuteľností je síce vedené v pozemkovej knihe vlastníctvo viacerých spoluvlastníkov v určitých spoluvlastníckych podieloch, avšak v skutočnosti spoluvlastníci v niektorých prípadoch už dlhší čas užívajú nehnuteľnosť reálne rozdelenú na samostatné časti. Ide spravidla o prípad, keď došlo k zrušeniu spoluvlastníctva faktickým reálnym rozdelením nehnuteľností, ktoré nebolo pozemnoknižne vykonané. Právny stav platný na Slovensku do 31.12.1950 pripúšťal aj takéto riešenie; netrval na tom, aby takéto zrušenie spoluvlastníctva bolo založené na písomnej zmluve a aby bolo podložené geometrickým plánom. V dlhotrvajúcom stave držby a užívania nehnuteľností zapísaných do pozemkovej knihy na mená spoluvlastníkov v ideálnych podieloch, podľa ktorého určití spoluvlastníci určité časti z týchto nehnuteľností majú vo výlučnej držbe a užívaní, vidieť dohodu strán o delbe, prípadne o zámene týchto nehnuteľností nielen čo do držby, ale aj čo do vlastníckeho práva; takéto dohoda môže byť uzavretá aj mlčky (konkludentným konaním). Následne konštatoval, že naliehavý právny záujem podľa § 137 písm. c/ C. s. p. je v takom prípade daný na určení vlastníckeho práva k vydeleným nehnuteľnostiam alebo na určení, že došlo k zrušeniu a rozdeleniu podielového spoluvlastníctva. Nie je daný na zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, ktoré fakticky zaniklo, bolo zrušené, ani na určení ideálneho spoluvlastníckeho podielu k predmetu vlastníctva, ktorý zanikol zrušením a vyporiadaním. Následne súd uzavrel, že prioritne zamietol žalobu pre neexistenciu naliehavého právneho záujmu na určení vlastníckeho práva podľa § 137 písm. c/ C. s. p. a rozhodnutia 911/1932. Z týchto dôvodov nepreskúmaval vec z vecnej stránky, dôkazy vyhodnocoval len z hľadiska existencie alebo neexistencie naliehavého právneho záujmu na určení vlastníckeho práva k reálne vydelenej nehnuteľnosti. Tvrdeným titulom nadobudnutia vlastníckeho práva je reálna delba podľa rozhodnutia 911/1932. Žalobca doručil súdu (č. I. 205 spisu) evidenčný list 852, z ktorého vyplýva parcela vydelená 7947/1 - les o výmere 921484 m² a 7947/3 - les o výmere 100785 m². Porovnaním evidenčného listu a parciel tam uvedených so spornou nehnuteľnosťou CKN 6700/7 mal súd preukázané, že evidenčný list nepreukazuje, že predmetom sporu je vydelená nehnuteľnosť zamapovaná mapami EN pred THM, teda parcela EN pred THM. Zároveň porovnaním predmetu sporu s týmto evidenčným listom nevyplýva, že by pozemky uvedené na evidenčnom liste 852 boli vydelené žalobcovi, resp. jeho právnym predchodcom, ktorí by na tomto evidenčnom liste boli zapísaní ako užívatelia vydelených nehnuteľností. Práve naopak, na evidenčnom liste č. 852 spisu je uvedené, že ide o individuálnu drobnú lesnú držbu, čo znamená, že uvedené nehnuteľnosti na evidenčnom liste 852 sú v ideálnom spoluvlastníctve, čo dokazuje, že

naďalej existuje ideálne spoluvlastníctvo k spornej nehnuteľnosti EKN, nedošlo k zrušeniu a vyporiadaniu ideálneho spoluvlastníctva reálnou deľbou po roku 1950 podľa rozhodnutia 911/1932. Z toho súd vyvodil záver, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia, že u nehnuteľnosti EKN 11104 - TTP o výmere 53136 m², zapísanej na LV č. XXXX, kat. úz. U. W. V. (predtým PKN 11104) bola v dávnej minulosti medzi pozemnoknižnými spoluvlastníkmi deľba a výsledkom reálnej deľby je nehnuteľnosť ČKN 6700/7 - lesný pozemok o výmere 14920 m², predtým parcela EN pred THM reálne vydelená právnym predchodcom žalobcu. Tvrdenie o reálnej deľbe parcely EKN 11104 (predtým PKN) nepreukázal žalobca ani výsluchmi žalovaných - spoluvlastníkov (ich právnych predchodcov, ich právnych nástupcov). V konaní žalovaní 1/, 2/, 3/, 4/, 6/, 7/, 10, 11/, 12/, 13/, 14/, 16/, 17/, 18/, 19/, 20/, 22/, 24/, 25/, 26/, 27/, 28/, 30/, 31/, 32/, 33/, 34/, 35/, 36/, 37/, 38/, 39/, 40/, 41/, 42/, zástupcu neznámych vlastníkov - Slovenský pozemkový fond Bratislava, žalovaní 1c/, 1b/, 18/ jednoznačne uviedli, že so žalobcom nesúhlasia. K zrušeniu spoluvlastníctva nedošlo, lesy boli vždy v spoluvlastníctve spoluvlastníkov a každý z nich si robil nárok na svoj spoluvlastnícky podiel. Ostatní v menšine sa k žalobe nevyjadrili, čo však súd nemohol vyložiť na ľarchu väčšiny spoluvlastníkov. Okrem uvedených dôvodov, pre ktoré súd žalobu zamietol, poukázal aj na tú skutočnosť, že deľba podľa rozhodnutia 911/1932 svedčí v prospech toho pozemnoknižného spoluvlastníka, ktorému bola sporná nehnuteľnosť reálne vydelená pri deľbe a ktorý bol zapísaný ako užívateľ vydelenej nehnuteľnosti na evidenčný list po zamapovaní mapami EN pred THM. Žalobca nepreukázal, že parcela ČKN 6700/7 je touto reálne vydelenou nehnuteľnosťou, ani to, komu bola vydelená. Za týchto okolností v konaní žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie právnej nástupnosti titulov nadobúdacích od pôvodného pozemnoknižného spoluvlastníka, ktorý mal podľa tvrdenia žalobcu získať nehnuteľnosť titulom reálnej deľby až po samotného žalobcu, ktorému taký titul nadobudnutia nesvedčí. Netvrdil a nepreukázal, na základe akých skutočností a dôkazov od pôvodného pozemnoknižného spoluvlastníka, ktorý nehnuteľnosť získal tvrdenou deľbou, získala, nadobudla nehnuteľnosť matka žalobcu E. Z., rod. T., od ktorej podľa tvrdenia v žalobe získal nehnuteľnosť dedením žalobca na základe sp. zn. D 886/98 a od súrodencov R. Z. a A. R., rod. Z. na základe darovacej zmluvy V 1516/2008. Dokonca v žalobe nie je uvedené ani, ako sa volali prastarí rodičia, ani ich identifikačné údaje napriek tomu, že v žalobe odvodzuje žalobca svoje vlastnícke právo od týchto pozemnoknižných spoluvlastníkov. V nadväznosti na uvedené základnou podmienkou bolo preukázať, či ku dňu rozhodovania súdu podľa § 217 ods. 1 C. s. p. existuje spoluvlastnícky vzťah k parcele EKN 11104 (predtým PKN), zapísanej na LV č. XXXX, kat. úz. U. W. V., alebo tento spoluvlastnícky vzťah bol v dávnej minulosti zrušený a vyporiadany reálnou deľbou medzi pozemnoknižnými spoluvlastníkmi pôvodných pozemnoknižnej parcely PKN 11104, a teda či v dôsledku zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva spoluvlastníctvo zaniklo a existujú len reálne vydelené nehnuteľnosti, ku ktorým je možné určiť vlastnícke právo. Žalobca nepreukázal, že zápis spoluvlastníctva na liste vlastníctva je len formálny, nepreukázal, že je daný naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k reálne vydelenej nehnuteľnosti podľa § 137 písm. c/ C. s. p., na zosúladení skutočného hmotnoprávneho stavu vlastníckeho práva s formálnym stavom vlastníctva vedeným na liste vlastníctva. Nepreukázal, že spoluvlastníctvo k nehnuteľnosti EKN 11104 - TTP o výmere 53136 m² neexistuje, že bolo v dávnej minulosti do roku 1950 zrušené a vyporiadané reálnou deľbou, neskôr zamapované mapami EN pred THM. Naďalej k tejto nehnuteľnosti existuje ideálny spoluvlastnícky vzťah podľa ideálnych spoluvlastníckych podielov. Žalobca nepreukázal, že existuje rozpor medzi jeho nadobúdacími titulmi k nadobudnutiu ideálnych spoluvlastníckych podielov a nie k nadobudnutiu reálne vydelených nehnuteľností. Súd pri nepreukázaní naliehavého právneho záujmu na určení vlastníckeho práva považoval za nadbytočné, nevhodné a právne irelevantné preukazovať nerozlučný okruh strán konania. Rešpektoval však záväzný právny názor odvolacieho súdu v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení. Dospel k záveru, že s ohľadom na nedostatočný okruh strán konania je potrebné žalobu zamietnuť pre nedostatok vecnej legitímácie vyplývajúcej z hmotného práva a ktorú žalobca neodstránil napriek výzve súdu v uznesení na č.l. 358 spisu. Poukázal na to, že uznesením č. k. 11C/111/2011-138 zo dňa 18.03.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/688/2015-163 zo dňa 30.11.2015 bolo konanie zastavené proti žalovanej 21/ M. L., zomrelej dňa XX.XX.XXXX pred podaním žaloby 04.04.2011 (správne XX.XX.XXXX - poznámka odvolacieho súdu). M. L. teda bola mŕtvym neexistujúcim subjektom ku dňu podania žaloby. Napriek výzve súdu k odstráneniu väd v uznesení č. l. 358 spisu žalobca neuviedol právnych nástupcov neexistujúceho subjektu M. L., ktorí mali byť uvedení žalobcom priamo v žalobe. Nerozlučný okruh strán konania je nedostatkom vecnej legitímácie, pre ktorý súd žalobu zamietla a túto okolnosť nemôže ovplyvniť skutočnosť, že v konaní bolo zastavené konanie aj voči žalovanému 1/ R. Z., zomrelému XX.XX.XXXX, voči žalovanej 38/ Ing. Q. L., zomrelej XX.XX.XXXX a proti žalovanému 20/ U. U., zomrelému XX.XX.XXXX, teda po podaní žaloby, kedy súd pokračoval v konaní z úradnej moci s právnymi nástupcami zomrelých po podaní žaloby v nadväznosti na § 63 ods. 1,

2 C. s. p. Súd ďalej vychádzal zo záveru, že skutočnosť, ktorej svedčí vyvratiteľná právna domnienka, nie je predmetom procesného dokazovania a ak v konaní nebola niektorou stranou konania vyvrátená, súd musel považovať túto skutočnosť za preukázanú a takou skutočnosťou je aj zápis na liste vlastníctva, ktorý svedčí neznámym spoluvlastníkom, žalovaným 43/, 45/, 47/, 48/, 49/. V konaní žiadna zo strán nevyvrátila zákonnú domnienku zápisu neznámych spoluvlastníkov na liste vlastníctva podľa § 70 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) a § 192 C. s. p. Vo vzťahu k označeným neznámym žalovaným 43/, 45/, 47/, 48/, 49/ preto v nadväznosti na § 192 C. s. p. súd vychádzal zo záväznosti zápisu, že títo sú neznámi v takom označení ako boli zapísaní na list vlastníctva, pretože ani jedna strana konania nepreukázala opak. V nadväznosti na § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 C. s. p. úspešnými stranami konania sú všetci žalovaní. Žalobca je v konaní neúspešnou stranou konania. Z uvedených dôvodov právo na náhradu trov konania, čo do základu nároku na náhradu trov konania vzniklo všetkým žalovaným proti žalobcovi. Žalovaní si však neuplatnili právo na náhradu trov konania proti žalobcovi. O základe nároku na náhradu trov konania súd preto rozhodol tak, že žalovaným nepriznal právo na náhradu trov konania proti žalobcovi.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca, ktorý ho navrhol zrušiť ako nezákonný, predčasne vydaný a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Uviedol, že bolo praxou podľa O. s. p., že prvostupňový súd je viazaný vo svojom novom rozsudku sa riadiť závermi a pokynmi súdu odvolacieho, a je nimi viazaný, čo v novom rozsudku súd, proti ktorému smeruje jeho odvolanie, nielenže nerešpektoval, ale s poukazom na rôzne rozsudky iných (vyšších) súdov vrátane súdu českého, spochybňuje uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/333/2016-332 zo dňa 31.01.2017. Ďalej žalobca uviedol, že súd po obdržaní uznesenia krajského súdu, okrem týmto súdom určeným postupom, vykonal iba jeden úkon voči nemu, a to výzvu na odstránenie vád žaloby, čo on aj už bez svojho právneho zástupcu urobil. Uvedené súd hodnotí tak, že jeho podanie nevyhodnotil ako odstránenie vád žaloby, a preto konanie neodmietol, ale zamietol, keďže žaloba obsahuje rozsudochý návrh, uvádza titul nadobudnutia vlastníckeho práva a sú označené strany konania (aj keď nie úplne) a výsledok sa prejavil v neunesení dôkazného bremena a zamietnutí žaloby a nie v odmietnutí podania. Žalobca považoval za podstatné to, že v žalobe uviedol, aby súd okrem predvolania žalovaných uvedených v žalobe, vykonal dôkaz, keď v teréne preukáže žalovaným a hlavne súdu, ako boli parcely rozdelené v teréne podľa reálnej držby. Súd zamietol návrh na vykonanie dôkazov, a to nielen ohliadky, ale súd nevykonal ani predvolanie v žalobe označených žalovaných - súdom označení ako svedkovia, domnievajúc sa, že pri ústnom výsluchu by neuviedli iné skutočnosti, než sú uvedené v písomnom vyjadrení. Podľa žalobcu súd mal v zmysle jeho žaloby dostatočný okruh dôkazov, ktoré ak by vykonal, dospel by k inému rozhodnutiu. Ak súd svoje dokazovanie oprel iba „o výpis z evidenčného listu k parcelám“ a o písomné vyjadrenia žalovaných, bez ich osobnej prítomnosti - účasti na pojednávaniach, konal protiprávne, čím zasiahol do jeho ústavných práv na spravodlivý proces a porušil zákon v tom, že odňal účastníkom konania ich spôsobilosť v poňatí krajského súdu mať procesné práva a povinnosti, ktoré zákon účastníkovi ukladá (§ 61 C. s. p.). Ďalej žalobca uviedol, že do roku 1950 platil starý Občiansky zákonník, ktorý poznal pojem držba. Keďže delbu nehnuteľnosti fyzicky realizovali pôvodní pozemno- knižní spoluvlastníci žalovanej nehnuteľnosti tak, že si jednotlivé „prúty“ nehnuteľnosti rozdelili medzi sebou tak ako uvádza v žalobe, mal súd konať aj podľa tohto zákonníka vo vzťahu k držbe. Súd sa počas celého obdobia vôbec nezaoberal týmto Občianskym zákonníkom platným do roku 1950, hoci sa k podanej žalobe tento zákonník vzťahuje. V zmysle tohto zákona ním označení žalovaní (žalovaní 1/, 7/ a 12/ a 25/) by boli (ak by ich súd na pojednávanie predvolal a trval na ich osobnej prítomnosti súdu bol vykonaný dôkaz tak ako ho v žalobe uviedol. Keďže súd nevykonal žiaden z jeho návrhov, porušil zásady súdneho procesu ako rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/333/2016. Súd sa „nevysporiadal“ s účasťou Slovenského pozemkového fondu Bratislava, ktorý na pojednávaní zastupoval neznámych vlastníkov. Časť neznámych vlastníkov sú pochovaní na cintoríne vo U. C.. V spise nie je zmienka o tom, že by sa súd na neznámych nielen v obci U. C., ale ani jednu obec obrátil, vo veci zistenia osôb, ktoré sú neznáme, pretože v obci U. C. nie je ukončené ROEP, z ktorého dôvodu obec vedie matriku zomrelých ešte v pôvodnom znení. Ďalej súd svojim výkladom popiera zásadným spôsobom ust. § 137 písm. c/ C. s. p. o práve podať žalobu na súd, ak má žalobca na jeho obsahu naliehavý právny záujem o tom, či tu právo je alebo nie je. Toto právo má na území SR podať každý občan, ktorý je o svojom práve presvedčený k nehnuteľnostiam, že to právo má a je. Súd toto jeho právo spochybňuje rozhodnutím 911/1932, ktoré vyznieva v jeho prospech vrátane jeho naliehavého právneho záujmu a existencie držby tak ako si pozemky (možno konštatovať, že práve podľa tohto rozhodnutia č. 911/1932 (ak ho niekto z jeho dávnych právnych predchodcov poznal) aj fakticky rozdelili. Súd tým, že pre neexistenciu naliehavého právneho záujmu na určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti podľa § 137

písm. c/ C. s. p. a rozhodnutie 911/1932 úradnej zbierky rozhodnutí nepreskúmal vec z vecnej stránky, dôkazy vyhodnocoval len z hľadiska existencie alebo neexistencie naliehavého právneho záujmu na určení práva k reálne vydelenej nehnuteľnosti (podľa citovaného geometrického plánu), čím súd priamo porušil jeho právo na spravodlivý proces. Či a ako to, že mu nesvedčí titul nadobudnutia vlastníckeho práva reálnou delbou podľa rozhodnutia 911/1932 súd preukázal, keď ním navrhované dôkazy (výpoveď svedkov a reálne určenie presne vymedzenej nehnuteľnosti GP v teréne) okresný súd vôbec nevykonával.

3. K odvolaniu sa vyjadrili žalovaní 11/, 10/, 3/, 13/, ktorí s odvolaním žalobcu nesúhlasili a rozsudok považovali za pravdivý a spravodlivý. Žalovaní 1c/ a 1a/ zhodne uviedli, že svoje stanovisko nemenia a nemajú viac čo dodať. S odvolaním žalobcu proti rozsudku nesúhlasia.

4. Žalobca k vyjadreniam žalovaných 11/, 10/, 3/ 13/, 1c/, 1a/ uviedol, že trvá na svojom odvolaní a skutkovom vymedzení dôvodov. Ich vyjadrenia svedčia o tom, že sú to osoby, ktoré sa od začiatku súdneho sporu k žalobe iba písomne vyjadrovali a s ničím nesúhlasia. Súd ich na pojednávanie nepredvolal, vychádzal iba z ich vyjadrení ktoré sa opakujú. Vychádza z toho, že práve takéto vyjadrenia bez osobných výpovedí pred súdom kde by on (jeho právny zástupca), sudkyňa konfrontovali výpovede žalovaných s listinnými dôkazmi a ďalšími žalovanými tiež osobne prítomnými na pojednávaniach, ktoré majú iné vyjadrenia v prospech neho, súd využil v jeho neprospech a navyše týmto zamietavým rozsudkom im dal za pravdu, čo dnes zneužívajú tvrdením, že rozsudok „bol pravdivý a spravodlivý“ pričom ich vyjadrenia sú v rozpore so zrušujúcim predchádzajúcim rozsudkom krajského súdu, ktorý súdu „vytkol“ mimo aj iných vecí aj to, že výpovede žalovaných musia byť osobné, pred súdom vykonané, nie s odkazom na ich písomné vyjadrenia. Vyjadrenia žalovaných sú nepravdivé, klamlivé, súd zavádzajúce, neznalé podstaty sporu, ktorú súdu preukázal, opačne žalovaní nepredložili na jeho dôkazy žiadne svoje dôkazy, iba sa k veci vyjadrili, že s ničím nesúhlasia.

5. Ďalej sa k replike žalobcu vyjadrila žalovaná 1a/ v tom smere, vzhľadom na jej zdravotný stav súhlasila s postupom súdu ohľadom komunikácie s jej osobou, jej stanovisko k veci sa nemení. Žalovaný 1c/ uviedol, že pojednávanie na okresnom súde sa osobne zúčastnil a vypovedal, jeho stanovisko k veci sa nemení a nikdy sa ani nezmení. Žalovaná 10/ uviedla, že jej vyjadrenie a postoj je stále rovnaký).

6. Ďalej došlo súdu vyjadrenie k odvolaniu žalobcu od žalovaných 7b/ a 7c/ zastúpených ich splnomocneným zástupcom, v ktorom sa stotožnili so stanoviskom, ktoré v spore prezentovala ich právna predchodkyňa - žalovaná 7/, a ani oni nesúhlasili so žalobou a hodnotili ju ako nedôvodnú. Napádané rozhodnutie súdu prvej inštancie považovali za vecne správne a založené na správnom právnom posúdení. Žalobca v podanom odvolaní predovšetkým v podstate opakuje tvrdenia prednesené pred súdom, s ktorým sa súd vo svojom rozhodnutí podľa ich názoru správne vysporiadal. Ďalej uviedol, že v zmysle zápisu v katastri nehnuteľností sú podielovými spoluvlastníkmi pozemku viacerí (nie však všetci) žalovaní. Na vyhovie podanej žalobe tak bolo potrebné zo strany žalobcu preukázať, že stav zapísaný v katastri nehnuteľností nezodpovedá skutočnému stavu, a že naopak žalobcovi svedčí právny titul, na základe ktorého by mal byť zapísaný ako výlučný vlastník označenej parcely. Súd prvej inštancie podľa ich názoru správne konštatoval, že základnou podmienkou na vyhovie určovacej žalobe je preukázanie naliehavého právneho záujmu zo strany žalobcu. Opodstatnenosť podanej žaloby mohol a musel preukázať výlučne žalobca. Z obsahu rozsudku a vyhodnotenia vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca dôkazné bremeno neunesol nakoľko nijako nepreukázal, že by došlo do r. 1950 k reálnej delbe pozemkov, vrátane pozemku. Tvrdenie žalobcu o uskutočnenej reálnej delbe je v rozpore s listinnými dôkaznými prostriedkami ním predloženými. Jeho tvrdenia nepreukázal ani výsluch žalovaných. To, že žalovaní sa rozhodli obmedziť svoju aktivitu v konaní prakticky iba na písomné vyjadrenia a viacerí odmietli účasť na pojednávaní a považovali svoje zapojenie do sporu za zaťažujúce, je iba naplnením ich procesných práv. Nijako nezakladá nesprávnosť postupu súdu, nijako neznamená odňatie práva žalobcu na spravodlivý proces a nespôsobuje ani nesprávnosť napádaného rozhodnutia. Podľa názoru žalovaných 7b/ a 7c/ ani vykonanie ohliadky nemohlo sanovať dôkaznú núdzu žalobcu a preukázať skutočnosť potrebnú na vyhovie žalobe. Žalobca nijako nepreukázal, že by bol osobne do r. 1950 účastníkom reálnej delby v teréne podľa rozhodnutia 911/1932. Preto sa ani nemôže úspešne domáhať určenia svojho vlastníckeho práva k predmetnému pozemku spôsobom ako to spravil v podanej žalobe, a to dokonca ani v prípade ak by aj bol pozemok reálne vyčlenený. Tiež nijako nepreukázal právne nástupníctvo medzi ním a osobami, ktoré mali nadobudnúť vlastnícke právo reálnou delbou podľa rozhodnutia 911/1932. Ďalej žalovaní 7b/ a 7c/ uviedli, že bolo a je vecou žalobcu, aby riadne označil okruh žalovaných a vyhovel požiadavke vyplývajúcej z hmotného práva na nerozlučný okruh

sporových strán. V tejto súvislosti uviedli, že nemajú dôvod pochybovať, že žalovaná 21/ M. L., rod. F., nar. XX.XX.XXXX zomrela pred podaním žaloby, ani o tom, že žalobca neuviedol právnych nástupcov neexistujúceho subjektu - nebohej M. L.. Už samotná táto skutočnosť mala viesť k zamietnutiu žaloby, pretože za sporové strany neboli označení a určení všetci nerozluční spoločníci. Navrhli preto napádané rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť a zároveň si uplatnili nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

7. Následne reagoval žalobca na vyjadrenie žalovaných 7b/ a 7c/ podaním zo dňa 09.11.2018, v ktorom uviedol, že on uvedených žalovaných v spore neuvádza, ani tieto osoby nežaluje. Nie je mu zrejmé právne nástupníctvo týchto osôb teda po kom sú dediča. Ak ich právny zástupca tvrdí, že jeho klienti sú „asi dedičia“ žalovanej 7/ nebohej M. U., rod. C., nar. XX.XX.XXXX (správne XX.XX.XXXX - poznámka odvolacieho súdu), bytom U. W. V., zomrelá dňa XX.XX.XXXX mal doložiť listinu preukazujúcu ich právne nástupníctvo. Uviedol tiež, že v centrálnom registri dedičstiev a konaní v SR sa neviduje zomretie dňa XX.XX.XXXX nebohej M. U., rod. C.. Až po právoplatnosti dedičstva po poručiteľke je možné s istotou preukázať, že žalovaní 7b/, 7c/ - na stane žalovaných sú klientmi advokátskej kancelárie. Podľa žalobcu žalovaní 7b/ a 7c/ svojím vyjadrením vopred prejudikujú výsledok sporu pričom sa asi dostatočne neoboznámil s jeho odvolaním voči rozsudku okresného súdu, ktorý rozsudok odvolací súd v celom rozsahu zrušil a vrátil ho na nové dokazovanie a prejednanie na okresný súd. Ďalej žalobca uviedol, že Ústava SR (ktorá je nad rámec všetkých rozhodnutí - všetkých stupňov súdov) totiž garantuje, že vlastnícke právo je právom nedotknuteľným a nepremičuje sa. Toto právo patrí k žalovaným nehnuteľnostiam v prospech žalobcu, pretože pôvodní vlastníci si deľbou platnou do r. 1950 aj reálne určili, v teréne vyčlenili „pásy“ z ktorých nielenže brali úžitok, ale aj za úžitok platili dane a vykonávali výsadbu a všetko to čo je spojené s lesom.

8. Žalovaní 7b/ a 7c/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu v podaní z 26.11.2018 (čl. 539 spisu) k podaniu žalobcu uviedli, že žalovaní 7a/, 7b/ a 7c/ prichádzajú do úvahy ako dedičia po nebohej pôvodne žalovanej 7/ M. U., rod. C. (žalovaný 7a - syn, žalovaná 7b/ - vnučka a žalovaný 7c/ - vnuk po nebohej dcére žalovanej 7/). Dedičské konanie sa vedie u notára ako súdneho komisára a doposiaľ nebolo právoplatne skončené. Tieto skutočnosti sú známe súdu z jeho činnosti a preto ich s poukazom na ust. § 186 ods. 1 C. s. p. netreba osobitne dokazovať. Keďže pôvodne žalovaná 7/ smrťou stratila právnu subjektivitu súd zvolil správny procesný postup podľa § 63 ods. 1/, 2/, 3/ C. s. p. a rozhodol o pokračovaní v konaní s nimi, ktoré prichádzali do úvahy ako dedičia po nebohej pôvodne žalovanej 7/. V ďalej časti odkázali na obsah ich vyjadrenia z 06.09.2018.

9. Žalobca v podaní došlom dňa 03.01.2019 označenom ako vyjadrenie (č. l. 544 spisu) uviedol, že jeho dedo V. T. bol jeden z mála na L., čo mal v 50. rokoch rozdelené a vyčlenené parcely. Parcela 11104 bola rozdelená na prúty, čo mal aj svedkov starých ľudí zo L.. Preto žiadal, aby boli predvolaní svedkovia a spravila sa ohliadka čo mu nebolo umožnené.

10. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou sporu (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.).

11. V danej veci predmet sporu predstavuje žaloba žalobcu o určenie, že je výlučným vlastníkom parcely CKN 6700/7 - lesný pozemok o výmere 14920 m² vytvorený geometrickým plánom č. 2/20009 - Bc. L. zo dňa 11.11.2009 z parcely EKN 11104 - TTP o výmere 53136 m² zapísanej na LV č. XXXX k.ú. U. W. V., ktorú odôvodnil tým, že predmetnú nehnuteľnosť nadobudol dedením po svojej matke nebohej E. Z., rod. T. na základe osvedčenia o dedičstva sp. zn. D 886/98 a darovacou zmluvou od svojich súrodencov R. Z. a A. R., rod. Z. zavkladovanej pod V 1516/2008. Nehnuteľnosť je v prírode reálne vydelená na základe reálnej deľby, ktorá prebehla medzi podielovými spoluvlastníkmi v dávnej minulosti ešte pred II. svetovou vojnou, pričom túto deľbu vykonali ešte jeho prastarí rodičia. Od uvedenej doby ich právny predchodca držal nehnuteľnosti v reálne vydelenom stave, nikto si nároky do týchto nehnuteľností nerobil. Od uvedenej doby nehnuteľnosti užívajú pokojne, nerušene, dobromyseľné ako svoje vlastné. Má naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam (§ 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku).

12. Okresný súd rozsudkom v prvom poradí č. k. 11C/111/2011-248 zo dňa 26.04.2016 návrh zamietol. Odporcom (žalovaným) náhradu trov konania voči navrhovateľovi (žalobcovi) nepriznal. Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 8Co/333/2016-332 zo dňa 31.01.2017 rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie majúc za to, že v prvostupňovom konaní došlo v prvom rade k neujasneniu či boli splnené procesné podmienky (§ 161 C. s. p.). V súvislosti s vecnou legitimitáciou účastníkov tohto konania sa mal súd pred rozhodnutím vo veci samej zaoberať tým, či žalobca označil ako účastníkov všetkých nositeľov hmotnoprávnej povinnosti v tomto konaní, t.j. všetkých spoluvlastníkov predmetnej nehnuteľnosti. Okrem toho poukazoval na viaceré nezrovnalosti ohľadom žalovaných.

13. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že dôvodom bolo zamietnutie žaloby aj pre nedostatočný okruh strán konania a teda nedostatok vecnej legitimitácie. V tejto súvislosti okresný súd pred rozhodnutím uznesením č. k. 11C/111/2011-358 zo dňa 21.06.2017 vyzval žalobcu, aby v lehote 30 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia odstránil vady žaloby zo dňa 04.04.2011 na č.l. 1 - 4 spisu doručenej súdu dňa 27.05.2011 v bode 3/ v súvislosti s nerozlučným okruhom strán konania žiadal u všetkých, ktorí boli mŕtvi ku dňu podania žaloby, uviesť ich právnych nástupcov, pripojiť úmrtný list, dedičské rozhodnutia. Uvedené sa týka žalovaných 21/ M. L., 20/ U. U.. V súlade so závermi odvolacieho súdu v uznesení č. k. 8Co/333/2016-333 zo dňa 31.01.2017 aj žalovaného 43/ T. U., žalovanej 45/ U. L., rod. T., žalovaného 47/ E. N., žalovanej 48/ Y. A., žalovanej 49/ U. T., rod. A.. Ďalej subjektov, ktorí zomreli v priebehu konania a to žalovaného 1/ R. Z., žalovanej 38/ Ing. Q. L. a žalovaného 20/ U. U.. Uznesenie bolo doručené jeho splnomocnenému zástupcovi dňa 22.06.2017, ktorý podaním zo dňa 12.07.2017 oznámil súdu, že dňa 12.07.2017 odstúpil od zmluvy o poskytovaní právnych služieb uzatvorenej so žalobcom pričom upozornil žalobcu, že má postupovať v konaní v zmysle uznesenia okresného súdu. Žalobca podaním došlým súdu dňa 20.07.2017 požiadal o predĺženie lehoty do 31.08.2017 na splnenie povinnosti podľa uznesenia okresného súdu. V podaní došlom súdu dňa 31.08.2017 sa k okruhu strán sporu žalobca nevyjadril.

14. Ak na jednej strane sporu vystupuje viac subjektov, hovoríme o procesnom spoločenstve, o tzv. subjektívnej kumulácii v civilnom procese. Táto môže vzniknúť už podaním žaloby, keď žalobu podá viac subjektov na strane žalobcu alebo žalobca v žalobe žaluje viac subjektov na strane žalovaného, alebo až počas konania postupom podľa § 79 C. s. p. (pristúpenie ďalšieho subjektu do konania) alebo § 166 C. s. p. (spojenie vecí). Zákon rozlišuje procesné spoločenstvo samostatné (pozri § 76 C. s. p.), nerozlučné spoločenstvo (pozri § 77 C. s. p.) a nútené spoločenstvo (pozri § 78 C. s. p.). O nútené procesné spoločenstvo ide vtedy, keď hmotnoprávna vecná legitimitácia svedčí v spore viacerým subjektom, a teda ak je z hľadiska hmotného práva potrebné a nevyhnutné, aby žalobu uplatnilo viacero subjektov spoločne, alebo ak je pre úspech v spore nevyhnutné žalovať viacero subjektov. Ak súd zistí, že nie splnená podmienka účasti všetkých subjektov právneho vzťahu, žalobu zamietne (súd nemôže návrhu vyhovieť pre nedostatok vecnej legitimitácie vyplývajúcej z hmotného práva. Preskúmanie vecnej legitimitácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimitáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania (strán sporu) nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitimitácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal (rozsudok NS SR z 29.06.2010 sp. zn. 2Cdo/205/2019).

15. Súd je povinný skúmať vecnú legitimitáciu (a tým aj splnenie podmienky účasti všetkých subjektov právneho vzťahu v spore) aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania (strán sporu) v konaní nenamieta. Súd žalobu (bez ďalšieho) zamietne, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých týchto subjektov v spore (§ 78 ods. 2 C. s. p.).

16. Oboznámiac sa s obsahom spisu mal odvolací súd za to, že okresný súd správne uzavrel neúplný nerozlučný okruh strán konania vzhľadom na to, že žalovaná 21/ M. L. zomrela pred začatím konania. Bez uvedenia jej právnych nástupcov a ich navrhnutia na pristúpenie ako ďalších účastníkov do konania v zmysle § 79 C. s. p. neboli za sporové strany označení a určení všetci nerozluční účastníci vedení ohľadom parcely EKN 11104-TTP na LV č. XXXX kat. úz. U. W. V.. Uvedené malo za následok nedostatok vecnej legitimitácie. Odvolací súd sa zhoduje s vyjadrením žalovaných 7b/ a 7c/ v tom, že bolo a je vecou žalobcu, aby riadne označil okruh žalovaných a vyhovel požiadavke vyplývajúcej z hmotného práva na nerozlučný okruh sporových strán. Preto už táto samotná skutočnosť mala viesť k zamietnutiu žaloby, pretože za sporné strany neboli označení a určení všetci nerozluční spoločníci.

17. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva aj to, že okresný súd žalobu navyiac zamietol aj pre neexistenciu naliehavého právneho záujmu na určení vlastníckeho práva k reálne vydelenej nehnuteľnosti podľa § 137 písm. c/ C. s. p. Túto otázku súd posudzoval s ohľadom na nepreukázanie, že parcela CKN 6700/7 je touto reálne vydelenou nehnuteľnosťou, ani toho, komu bola vydelená. Za týchto okolností žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie právnej nástupnosti titulov nadobúdacích od pôvodného pozemnoknižného spoluvlastníka, ktorý mal podľa tvrdenia žalobcu získať nehnuteľnosť titulom reálnej deľby až po samotného žalobcu, ktorému taký titul nadobudnutia nesvedčí.

18. Pokiaľ ide o naliehavý právny záujem na žalovanom určení, tento je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby v zmysle § 137 písm. c/ C. s. p. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že tzv. určovacia žaloba (na rozdiel od ostatných typov žalôb uvedených v § 137 písm. a/, b/, d/ C. s. p.) má miesto iba za predpokladu, že žalobca má naliehavý právny záujem o požadovanie určenia existencie alebo neexistencie právneho vzťahu alebo práva. Je preto primárnou povinnosťou všeobecných súdov, aby sa pri rozhodovaní o určovacej žalobe vysporiadali na požadovanom najprv s otázkou (ne)existencie naliehavého právneho záujmu žalobcu. O vecnej opodstatnenosti žaloby môžu rozhodovať až po zistení, že naliehavý právny záujem je daný (pozri rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 241/2018).

19. Právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby v zmysle § 137 písm. c/ C. s. p. (predtým § 80 písm. c/ O. s. p.) musí byť naliehavý. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie alebo konania. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (porovnaj R 17/1972). Za nedovolenú možno považovať určovaciu žalobu, pokiaľ neslúži potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov; ak však určovacia žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah strán sporu, je prípustná aj napriek tomu, že je možná (prípadne) aj iná žaloba (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/1996). Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha (žalobcu). Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi stranami a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši (odstraňuje neistotu vzťahu sporových strán alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie). Rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania sa súd musí zaoberať otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe už po začatí konania, pričom naliehavý právny záujem na požadovanom určení musí byť daný aj v čase rozhodovania (rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 264/2007, 5 Cdo 31/2011, 4 Cdo 111/2018).

20. S ohľadom na vyššie uvedené odvolací súd, na rozdiel od záveru okresného súdu, mal za to, že žalobca domáhajúci sa určenia, že je vlastníkom nehnuteľnosti, ohľadom ktorej sú v katastri nehnuteľností zapísaní ako vlastníci iní a teda tvrdiac, že stav zapísaný v katastri nehnuteľností, nezodpovedá skutočnosti, má naliehavý právny záujem na podaní žaloby. S prihliadnutím na význam zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností je odôvodnený záver, že právne postavenie žalobcu je v tejto situácii neisté a že bez požadovaného určenia by jeho právo mohlo byť ohrozené. Pretože súdne rozhodnutie o určení vlastníckeho práva je podkladom na vykonanie zmeny v zápise v katastri nehnuteľností, je žaloba o určení vlastníckeho práva spôsobilým právnym prostriedkom na odstránenie neistoty o skutočných právnych vzťahoch medzi účastníkmi. Umožňuje totiž dosiahnuť zhodu medzi skutočným právnym stavom a stavom v katastri nehnuteľností. Napriek tomu okresný súd správne konštatoval, že žalobca svoje tvrdenia o nadobudnutí vlastníckeho práva nepreukázal a teda, že spoluvlastníctvo k spornej parcele bolo zrušené a vyporiadané reálnou deľbou, nepreukázal, že by bol on účastníkom reálnej deľby, neuviedol pôvodného pozemnoknižného spoluvlastníka, ktorý nehnuteľnosť získal tvrdenou reálnou deľbou, ani ďalších právnych predchodcov a spôsob nadobudnutia nimi, na základe akých skutočností a dôkazov nehnuteľnosť nadobudla matka žalobcu E. Z., rod. T., od ktorej nehnuteľnosť získal on dedením ako i jeho súrodenci, od ktorých nehnuteľnosť nadobudol na základe darovacej zmluvy. V tejto súvislosti treba opätovne poukázať na to, že okresný súd už uvádzaným uznesením č. k. 11C/111/2011-358 zo dňa 21.06.2017 vyzval žalobcu na doplnenie rozhodujúcich

skutočností ohľadom zrušenia a vyporiadania spoluvlastníctva k celej nehnuteľnosti PKN 11104, komu pôvodní PKN spoluvlastníci (právní predchodcovia žalobcu) previedli spornú nehnuteľnosť, kedy, na základe akého právneho titulu s tým, že je potrebné konkretizovať postupnosť nadobúdacích titulov choronologicky od pôvodných PKN spoluvlastníkov až po žalobcu. Reakcia žalobcu v podaní došlom súdu dňa 31.08.2017 bola nasledovná: „Majetková podstata č. 1506 bola rozdelená: parcela 11104 a 10578 patrila R. T. a U. r. A.. Po odchode do USA to patrilo jeho rodičom R. T. s manželkou. r. V.. Vzhľadom k tomu, že to mali ďaleko tak to dostal do držby jeho brat R. T. s manželkou V.. Po nich to vlastnil môj dedo V. T.. Parcela 10705 patrila Q. so L.. Ostatné parcele patrili obyvateľom U.“. Tieto opísané skutočnosti nemohol ani odvolací súd považovať za ozrejmujuce a dostatočné pre posúdenie veci.

21. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil. Odvolanie žalobcu nepovažoval za dôvodné. Okresný súd postupoval podľa jeho pokynu uloženému v prechádzajúcom zrušujúcom uznesení. Výtka žalobcu v odvolaní o nerešpektovaní okresného súdu rozhodnutím odvolacieho súdu je preto nedôvodná. K poukazovaniu žalobcu len na písomné vyjadrenie žalovaných, bez ich osobnej prítomnosti na pojednávaniach treba uviesť, že možnosť zúčastniť sa na súdnom pojednávaní je právom každého účastníka a záleží výlučne na ňom, či tohto práva využije alebo nie (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 40/2011 zo dňa 14.9.2011). Bolo preto na žalovaných či budú realizovať svoje procesné práva. Nebola preto dôvodná námietka žalobcu, že konaním bez osobnej účasti žalovaných konal súd protiprávne, čím zasiahol do jeho ústavných práv na spravodlivý proces a porušil zákon v tom, že odňal účastníkom ich spôsobilosti v poňatí krajského súdu mať procesné práva a povinnosti. K namietaniu nevykonania dôkazu ohliadkou na mieste samom či výsluchom označených svedkov treba uviesť, že bez ozrejmeneia rozhodujúcich skutočností ohľadom nadobudnutia nehnuteľnosti boli tieto dôkazné návrhy predčasné. Žalobca v replike zo dňa 09.11.2018 na vyjadrenie žalovaných 7b/ a 7c/ uviedol, že on uvedených žalovaných v spore neuvádza, ani tieto osoby nežaluje, nie je mu zrejme právne nástupníctvo týchto osôb teda po kom sú dediča. Odvolací súd na tomto mieste uvádza, že z odpovede na lustráciu v Registri obyvateľov (č.l. 440 spisu vyplýva, že pôvodne žalovaná 7/ M. U. rod. C., nar. XX.XX.XXXX zomrela dňa XX.XX.XXXX. Je to zrejme aj z potvrdenia JUDr. Edity Varmusovej, notára ako súdneho komisára so sídlom S., ul. T. č. XXXX ako i to, že jej zákonným dedičmi sú žalovaní 7a/ - syn U. U., žalovaná 7b/ L. S., a 7c W. V. ako deti po nebohej dcére K. V., rod. U., zomr. v r. XXXX. Okresný súd preto správne postupoval keď uznesením č. k. 11C/111/2011-495 zo dňa 25.06.2018 rozhodol o pokračovaní v konaní s právnymi nástupcami žalovanej 7/ M. U., rod. C. a to v zmysle ust. 63 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať. Nakoľko v danej veci ide majetkový spor, spravidla súd pokračuje v konaní s právnymi nástupcami. Keďže okruh dedičov bol nesporný, nič nebránilo tomu, aby súd konal so všetkými do úvahy prichádzajúcimi dedičmi aj pred skončením dedičského konania. Takýto postup umožňuje ust. § 63 ods. 3 C. s. p.

22. Na záver odvolací súd dodáva, že pokiaľ ide o žalovanú 38/ Ing. Q. L., rod. L., nar. XX.XX.XXXX, ktorá zomrela dňa XX.XX.XXXX, a teda počas konania, okresný súd túto v napadnutom rozhodnutí označil navyše keďže v konaní pokračoval s jej právnymi nástupcami.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania boli žalovaní v celom rozsahu. Odvolací súd žalovaným 1a/, 1c/, 7b/, 7c/, 10/, 11/, 13/, ktorí v odvolacom konaní reagovali písomnými vyjadreniami preto priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.). Ostatným žalovaným a to 1b/, 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7a/, 8/, 9/, 12a/, 12b/, 12c/, 14/, 15/, 16/, 17/, 18/, 19/, 20a/, 20b/, 20c/, 20d/, 22/, 23/, 24/, 25/, 26/, 27/, 28/, 29/, 30/, 31/, 32/, 33/, 34/, 35/, 36/, 37/, 39/, 40/, 41/, 42/, 43/, 44/, 45/, 46/, 47/, 48/, 49/, 50/, 51/, 52/, 53/, ktorí písomne nereagovali, a teda im preukázateľne trovy odvolacieho konania nevznikli, náhradu týchto odvolací súd nepriznal.

24. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).